

ЈЕХОВИНИ СВЕДОЦИ ПРЕД ВРАТИМА “КУЦАМО ОТВОРИТЕ!”

Пред вашим вратима стоје њих двоје. Лепо су одевени, и на први поглед врло су пријатни. Не, они нису погрешили. Дошли су управо к вама, иако не знају ни како се зовете. Разговор започињу ласкавим речима, улагујући вам се, са намером да открију ваше расположење. Но, без обзира на ваш одговор, они ће настојати да пређу праг и да разговор наставе у вашем стану. Ако нисте били довољно одлучни да незване госте зауставите на вратима, сада вас они неће пустити све док не постигну жељени циљ. Њихова омиљена тема је – прича о последњим временим. Ви се саглашавате са њиховим мишљењем да је и у Русији, и у целом свету, стање данас тешко, да има много рђавих вести. Не верујете да у неко скорије време може бити боље. Док вас убеђују у то да живимо у последњим временима, они вас засипају цитатима из Библије. Задивљени сте њиховим познавањем Светог Писма, премда вам нису симпатични људи који имају тако једноставне одговоре на тако сложена питања. Сагласни сте са тиме да свако треба да изучава Библију, као и са тиме да се изучавање мора обављати под нечијим руководством, пошто је у Библији много тога неразумљиво. Непријатно вам је што су се гости намрштили када су угледали малу икону у вашем дому. Збуњени сте тиме што своју мржњу прикривају ауторитетом Библије. Хтели би сте да им се супроставите, али, авај, не знате како. И сада ваши незвани гости прелазе на оно главно. Они тврде да је Бог један, и да има само једно име – Јехова. Ко не мисли тако, у заблуди је. Појединости ћете сазнати из красних часописа “Кула стражара” и “Пробуди се!”, као из брошура и књига које ће Вам предложити да купите. Још увек сте подозриви, али сте већ спремни да посетите њихов кружок на којем се изучава Библија.

Можда још увек нисте постали свесни тога, али у ваш дом је ушла секта Јеховиних сведока.

АМЕРИКАНСКА СЕКТА У РУСИЈИ

“Друштво Куле стражаре” опште је познато под именом Јеховини сведоци. Међу многим сектама које данас делују у Русији, јеховисти заузимају истакнуто место. Ова богата секта придобија све више следбеника у целој земљи. Почетком 40 – их година ишли су од куће до куће, а од недавно су се толико осмелили, да прилазе људима и на улици и у метроу. Још почетком 40 – их они су кренули да штампају литературу и на руском језику, а последњих година су дословце преплавили Русију својим књигама. Пре само неколико година њихови скупови су се из станова преселили у домове културе, а данас они већ настоје да се убаце у државне школе, у трговине и друштвене организације.

Јеховини сведоци нерадо говоре о томе да припадају Друштву Куле стражаре. Назив који најчешће користе је “Друштво за изучавање Библије”. Своје право лице откривају тек када стекну пуно поверење новообраћеног.

Јеховини сведоци не воле да причају о себи. Тешко да можете сазнати о њима нешто више од онога што из туристичких водича можете сазнати о летовању на егзотичним острвима. Неки не воле да причају о томе, а већина просто не зна шта да каже, јер нема јасну представу о историјату и учењу “Друштва Куле стражаре”. Њима то не представља никакву препреку за врбовање нових чланова, али људи који се премишљају да ли да јеховистима поклоне своје време и енергију, своје срце и душу, треба о свему добро да поразмисле. Кома, дакле, ми намеравамо да предамо себе и своју децу? Ко су они, и зашто захтевају од нас потпуно самоодрицање и беспоговорну послушност?

Челници Друштва Куле стражаре имају шта да скривају. Њихово “истинско учење” старо је тек стотинак година. Појавило се у Америци 70 – их година прошлог века и од тада је много пута мењано и допуњавано, а ипак је увек остајало “истинито”.

Да ли се Христос заиста вратио на Земљу у октобру 1874. године и тада се “зацарио”? Да ли се Армагедон – последњи светски рат – одиграо у октобру 1914. г.? Или је 1914. г. Исус дошао на Земљу, а Армагедон се десио 1915. г.? Или се Армагедон збио 1916. г.? Или можда 1925. г.? Или, најзад, 1975. г.? Сви ови датуми узети су из “пророчанстава” Друштва Куле стражаре.

Сваки пут када се приближавао “предсказани” датум, секта је припремала своје следбенике за почетак “новог светског поретка” који ипак још није наступио. Они су навикли да са зачуђујућом лакоћом померају време завршетка света и века.

Упркос нарушеном угледу, број Јеховиних сведока је у сталном порасту, и данас их има више од 2,5 милиона у 216 држава света. Њихов главни штаб, познат под именом “Ветил”, налази се у Бруклину, у САД. Из њега руководство Друштва Куле стражаре суверено влада својим послушним слугама –

обичним члановима секте и старешинама – и шири своје учење преко часописа “Кула стражара” и “Пробуди се!”.

Друштво Куле стражаре је најјачи самостални издавач у свету. Од 1920. г. Оно је одштампало више милиона примерака секташких књига.

Издавачка делатност представља економску основу “Друштва Куле стражаре”. Узрок овоме треба тражити у особитој пракси агитације и пропаганде, по којој је сваки члан секте дужан да непрестано шири литературу. Ову праксу сведочења “од врата до врата” увео је предузимљиви Џозеф Ратерфорд, други председник “Друштва Куле стражаре”.

Од недавно је код Јеховиста установљена нова пракса: сваки члан секте дужан је да за свој новац купи литературу и да је потом шири даље. На тај начин, руководеће тело не мора да се брине што се књиге споро продају. Новац редовно пристиже на рачун. Ширење књижница, брошура и часописа постаје лични проблем сваког секташа понаособ.

У многим земљама Јеховини сведоци обављају своје праве активности под плаштом издавачке делатности. Занимљиво је да је Друштво Куле стражаре регистровано као приватна штампарија. Њему није дозвољено да се региструје као религиозно удружење не само у САД, него и у Немачкој, где оно штампа своје књиге на руском језику.

Само је Министарство правде Руске федерације допустило да се ова деструктивна секта региструје као религиозно удружење.

ПОЧЕЦИ

Друштво Куле стражаре основао је Чарлс Тејз Расел (1852 – 1916), малообразовани власник галантеријских радњи у држави Пенсилванији.

Он потиче из породице конгрегационалиста, али је у младости пао под утицај адвентиста седмог дана. Нарочито су га заокупљала њихова домишљања о другом Христовом доласку и о хиљадугодишњем царству на Земљи. После краткотрајног вежбања у тумачењу Светог Писма, Ч. Т. Расел је стекао чврсто убеђење да ће се Исус Христос вратити на Земљу у октобру 1874. г., а да ће крај света наступити 1914. године.

За блиски крај света Расел је почео да се припрема веома оригинално: купио је земљиште у Њујорку и на њему саградио свој штаб, основао сопствену штампарију и прибавио неколико сеоских газдинстава са којих се снабдевао свиме што је неопходно за живот.

Расел дрско и самоуверено тврди: “Без моје књиге људи нису способни да схвате Божије намере. И не само то: ако човек чита “Изчавање писма” (тј. тумачење Библије написано од стране Расела) током десет година и научи да разуме Библију на прави начин, па потом остави моју књигу и покуша да чита само Библију, искуство показује да ће се он за две године обрести у потпуној тами. С друге стране, ако почне читати само “Изучавање Писма” и оно нашта ова књига упућује, онда ће се он, и не отварајући Библију, за две године обрести на светлости, јер ће видети светлост Писма” (“Кула стражара”, 15. септембар 1910. г., стр. 298).

Рекламна кампања коју је Расел водио током неколико година дала је значајне резултате: како се приближавала 1914. година, тако је све више растао и број његових следбеника. Но... 1914. године ништа се није десило. Расел је померио рок на 1916. годину, али је умро раније, не дочекавши назначени датум. Ускоро су његови следбеници одредили 1918. годину као нови термин краја света, да би и њега померили на 1925. годину. Као последњи датум краја света одређена је 1975. г. Сами просудите да ли су се “пророчанства” обистинила...

Однекле вам је то познато, зар не? Па да, исти тај отрцани сценарио, премда са нешто другачијом декорацијом, имали смо прилике да видимо у Русији (Велико Бело Братство) 1993. г. и у Јапану (Аум Шинрико) 1995. г. Да ли ћемо имати довољно храбрости, трезвености и разума да одолимо насртајима Јеховиста и њихове “млађе браће”? Да ли ћемо имати довољно мудрости и духовне снаге да зауставимо бујање ових и сличних секти и да заштитимо нашу децу од њих?

ЈЕХОВИНИ СВЕДОЦИ, “ИСТИНИТИ ХРИШЋАНИ” – ЧЛАНОВИ ДРУШТВА КУЛЕ СТРАЖАРЕ

Јеховини сведоци су убеђени да су само они “истинити” или “духом помазани” хришћани. Сав остали свет, ван њихове секте, јесте лажнохришћански. Ма како то изгледало чудно, убеђеност у сопствену “истинитост” није спасила Друштво Куле стражаре од поделе на два супарничка табора, до чега је

дошло после смрти Ч. Т. Расела. Очигледно, таква “ситница” као што је унутарњи раскол у оквиру “истинитог учења”, за јеховисте је мање значајна од јаросне борбе против главног непријатеља – хришћанства. “Иако је Библија увек у праву, чињеница је да су тзв. хришћанске нације удаљене од истинитог хришћанства Библије колико и Северни пол од Јужног” (“Гле, чиним све новим”, 1989. г., стр. 11).

У чему то секташи виде отпадништво хришћана? У томе што је “хришћански свет изгубио високи морални ниво и што је задржао много паганских обичаја – учење о Тројици, поклоњење светима и поштовање Богородице” (“Кула стражара”, фебруар 1995, стр. 5). ”

Услед тога јеховисти су се одвојили “од вероисповедања хришћанског света и 1931. г. назвали себе именом Јеховини сведоци (“Јеховини сведоци у 20. веку”, 1994. г. стр. 8). Отворено, и, будући да се ради о секташима, неочекивано признање. Целовитост и пунота су суштинске одлике Цркве. По сведочењу ап. Павла, Црква је Тело Христово, “пунота Онога који све испуњава у свему” (Еф. 1, 23). Они, пак, који су “се одвојили”, и, самим тим, лишили пуноте, не могу исповедати пуноту Истине. Такви људи могу се вратити у Цркву само свесним одрицањем од лажног учења и срдачним покајањем. Свака група људи која следи религиозно учење различито од оног што је прихваћено у Цркви, назива се секта. Јеховини сведоци своје учење у великој мери заснивају на Библији, али не признају Откривење Новог Завета, не признају Божанско достојанство Господа Исуса Христа и употребљавају само једно од старозавентих Божијих имена – Јехова. Са хришћанске тачке гледишта Јеховини сведоци се не могу називати хришћани. Они би се најтачније могли одредити као јудејствујућа секта.

ЈУДЕЈСТВУЈУЋА СЕКТА

То није ни етикета, нити неоснована оптужба. То је озбиљна богословска тврдња. Погледајмо на чему се заснива учење Друштва Куле стражаре. Сами они истичу да “Библија заслужује веће поверење у односу на предања” (“Јеховини сведоци у 20. веку”, 1994. г., стр. 13). Међутим, када се постави принцип, то још не значи да ће живот бити устројен по њему. Јеховисти су морали да “прилагоде” Библију свом противречном и недоследном учењу. Из свог превода Библије они су изоставили све оно што нису могли разумети, или што није сагласно њиховом учењу.

Па ипак, ни Јеховини сведоци нису могли избећи предања. Но, њихово предање је наслеђе површног, рационалистичког тумачења Библије од стране американских трговаца с краја 19. века. Од Бога измољено, одстрадано, Црквом освештано тумачење Библије, секташи нису могли ни разумети, ни прихватити.

Дошавши Христос је њих, нарочито изабрао, дао им право да из Светог Писма бришу поједине речи и да у њега дописују неке нове. Они тврде да је Христос дошао на Земљу, “испитао” све хришћане и није нашао никога ко би био вернији и достојнији од Друштва Куле стражаре.

Зато Јеховини сведоци не поштују Свету Тројицу и не признају Божанску природу Господа Исуса Христа. Такође не признају ни Спаситељеву искупитељску жртву, ни Његово Васкрсење, ни бесмртност душе, ни вечне муке. Они су одбацили иконе, а увели читав низ старозаветних установа. Поред тога, увели су и мноштво строгих ограничења, која потичу из погрешног разумевања и тумачења Библије. Јеховини сведоци су убеђени да ће ускоро настати рај на земљи – хиљадугодишње царство – којим ће владати Исус Христос и у којем осим њих, Јеховиних сведока, неће бити више никог.

Аријанство (негирање да је Бог Син једносуштан и равночастан Богу Оцу), хилијазам (веровање у Христово хиљадугодишње царство на земљи) и иконоборство (непоштовања икона) – јесу заблуде које је Црква Христова пре више од хиљаду година аргументовано и доследно оповргла на Васељенским Саборима. Уосталом, лаж доноси приход руководећем телу јеховиста. Ради тога је дозвољено прибећи и фалсификатима и лажима.

Не треба зато да нас чуди то што су јеховисти без зазора користили и окултну литературу при саздавању свог учења.

Хришћани свих конфесија су јединствени у мишљењу да јеховисти немају ничег заједничког са хришћанством.

У ЧЕМУ ЈЕХОВИСТИ ГРЕШЕ?

По свим основним питањима – Богу, о човеку и о спасењу – учење Јеховиних сведока противуречи Библији.

УЧЕЊЕ О БОГУ

Јеховини сведоци: Име Бога је – Јехова (Изл. 3, 14). Учење о Св. Тројици је “нетачно, небиблијско учење”, преузето од незнабожаца. То учење је “измислио Сатана” (“Кула стражара”, фебруар 1995. г., стр. 5; Све испитујте, 1953. г., стр. 386; Бог нека је истина, стр. 101).

Свето Писмо: Бог је Сушти – Онај Који Јесте (јевр. – Јехова). Бог је један по суштини (Пон. Зак. 6, 4), али је тројичан по лицима (Мат. 28, 19): Отац (Фил. 2, 11), Син – Исус Христос (1. Јн. 5, 20; Рим. 9, 5) и Свети Дух (Јн. 16, 8 – 11; Мт. 12, 32; Дел. Ап. 5, 3 – 4).

Хришћани су сагласни да је Јехова (или Јахве, што је тачнији изговор) лично име Бога Израилјевог, које означава само биће Бога, а не његова појединачна својства. “Бог је врховно биће и извор бића, Бог вечни, бесконачни, неизмениви и беспочетни. Он је Творац васионог света и човека, Бог духова и сваког тела, Господар и Чувар моралног поретка у свету; Који је Судија и за дела, али и за скривене мисли и осећања људска. То значење имена Јехова прожима цели Стари Завет...” (Велики православни богословски енциклопедијски речник, 1992. г. стр. 1020 – 1021). Православни иконописни канон налаже да се на свакој икони Господа Исуса Христа на златокругу (ореолу) пише име Јехова, али у преводу на грчки: *о ов*.

Јеховини сведоци: Христос је био почетак Божијег стварања (“Јеховини сведоци у 20. веку”, 1994., стр. 13).

Свето Писмо: Христос, Син Божији је вечан, нестворени Бог, једносуштан (једне, одн. исте суштине) Оцу (Јн. 5, 2, 19, 23; 10, 30; Тит. 2, 12 – 13).

Јеховини сведоци: Исус Христос је био оваплоћење арханђела Михајла и поново је примио то име када се узнео на небеса (“Нека буде воља Твоја на земљи”, стр. 316 – 317; “Ново небо и нова земља”, стр. 30).

Свето писмо: Нигде се не каже да је Михаил постао Христос. Библија јасно разликује анђеле од Христа (Јевр. 1, 11 – 14).

Јеховини сведоци: Исус Христос је васкрсао из гроба као дух; Јехова Му је допустио да се отвари (материјализује) у друго тело, у којем се и јавио ученицима (“Нека буде воља Твоја на земљи”, стр. 143; “Све испитујте”, стр. 314).

Свето Писмо: Исус Христос је васкрсао у оном истом телу које је било положено у гроб, о чему сведоче Његове ране (Јн. 20, 20 – 27), празан гроб и одложени погребни покрови (Лк. 24, 39; Јн. 21, 1 – 9).

Јеховини сведоци: Свети Дух није Личност, него безлична божанска сила или енергија (“Бог је истина”, 2. издање, стр. 108; “Кула стражара”, 1. јун 1952. г., стр. 24).

Свето Писмо: Свети Дух је Личност (Јн. 25, 26; 1. Кор. 12, 11) равночастан и једносуштан Оцу и Сину (Јн. 14, 16 – 17; Дел. Ап. 5, 3 – 4).

УЧЕЊЕ О ЧОВЕКУ

Јеховини сведоци: Кад човек умре, душа престаје да постоји (“Јеховини сведоци у 20. веку”, 1994. г. стр. 13).

Свето Писмо: Човечија душа наставља да живи и после телесне смрти (Лк. 16, 19 – 31 – прича о Лазару и богаташу; Лк. 3, 39 – 43 – обећање покајаним разбојнику; Фил. 1, 19 – 24).

Јеховини сведоци: Учење о бесмртности душе је сатанина измишљотина (“Бог нека је истина”, 2. изд. стр. 74 – 75).

Свето Писмо: Учење о бесмртности душе је богонадахнута истина (Проп. 12, 7; 2. Кор. 5, 1 – 8).

УЧЕЊЕ О СПАСЕЊУ

Јеховини сведоци: Христова смрт је људима повратила само земаљски живот и земаљске благослове, којих се људски род лишио због Адамовог греха (“Студије о Светом Писму”, 5, 145).

Свето Писмо: Христовом смрћу на крсту човек је задобио спасење, опроштај грехова, избављење из ада, живот рајски. Самим тим, земаљски догађај има вечни значај (Еф. 1, 3 – 14).

Јеховини сведоци: Христова крв на Голготи није била проливена за све људе, него само за 144.000 изабраних Јеховиних сведока (“Како разумети Библију”, стр. 389).

Свето Писмо: Христос је умро за све. Сваки човек је призван на вечни живот у Христу (1. Тим. 2, 5 – 6; 1. Јн. 2, 2; 2. Кор. 5, 15; Јевр. 2, 9).

Јеховини сведоци: Човек може ући у Царство Божије само тако што ће: 1) изучавати Библију; 2) имати заједницу са Јеховиним сведоцима; 3) потпуно изменити начин живота, почињући са крштењем по

обреду Јеховиних сведока; 4) сведочити о Царству Божијем (“Из раја изгубљеног у рај поново стечен”, стр. 242 – 249).

Свето Писмо: Пут спасења је стицање духовне чистоте и светости благодаћу Божијом кроз веру у Христа и учешће у Св. Тајнама Цркве (Јн. 3, 3; 4, 51; Дел. Ап. 4, 10 – 12; 10, 42 – 43; 1. Јн. 2, 20, 27; Рим. 3, 21 – 24).

ЗАБРАЊЕНО!

Данас сектом управља “руководеће тело”. Правила која оно доноси, обавезна су за све одрасле чланове секте. Већина правила носи карактер забране или ограничења. Члановима секте забрањено је: учествовање на изборима, служење армије, учлањивање у политичке и религиозне организације, прослављање државних и хришћанских празника, читање критичких чланака о Друштву Куле стражаре ... Најстроже је забрањено учествовање на било каквом хришћанском молитвеном скупу. За сваки од ових престопа “савет старешина” прекршитеља кажњава избацавањем из секте.

Обавезно је обилазити суседе на начин описан на почетку текста. Сваки члан секте дужан је да врши агитовање “од врата до врата” најмање један сат месечно. За оне секташе који желе да буду на добром гласу код вођства, ово време износи девет сати. Осим тога, сваки секташ мора да проведе извесно време у “Пионирској организацији” и да иде по кућама деведесет сати у месецу. Подразумева се да сваки члан секте мора неизоставно учествовати у активностима везаним за изучавање Библије, на молитвеним скуповима итд.

Жалосна је судбина деце у породицама Јеховиних сведока. Забране, којима се њихов живот ограничава, још су веће. Њима је забрањено да учествују у спортским активностима, да прослављају празнике, па чак и да одлазе на рођендане деце нејеховиста.

Чудовишну заблуду јеховиста представља категоричка забрана трансфузије крви. Они сматрају да “уношење крви у организам кроз уста или вене представља гажење закона Божијег” (“Јеховини сведоци у 20. веку”, 1994, стр. 13). Таквог изопаченог тумачења Библије нема нигде међу хришћанима.

Религиозна забрана да се обави једноставна медицинска операција чини Друштво Куле стражаре одговорним за смрт хиљада људи – одраслих, деце и одојчади, којима би трансфузија могла спасити оно најдрагоценије што је Бог даровао човеку, а то је – живот.

СПАСЕЊЕ

Ради чега све то? Шта они обећавају? Кажу: Царство Небеско је близу, као и крај света. Када се Господ зацари, сви грешници ће бити физички уништени. Биће спасен само онај ко ступи у Друштво Куле стражаре. Јеховисти нестрпљиво очекују крај света, када ће се наслађивати гледањем мука и смрти својих суседа, познаника, суграђана – речју, свих оних који нису прихватили јеховистичку проповед. Међутим, касније сваки члан секте сазнаје да му спасење није уопште загарантовано. Он се обрео у својеврсном друштву са две класе. Ма шта да чини, он се не може ослободити строго одређеног поретка ствари.

Јеховисти буквално схватају речи Библије о томе да је спасење загарантовано само за оних 144 хиљаде “изабраних”. Стриктно говорећи, ту би спадали само они који су били у животу 1914. г. Управо због тога су јеховисти били принуђени да недавно у свој “президијум” изаберу једног деведесетогодишњег старца. Треба очекивати да ће и то учење ускоро бити преиспитано. Сви остали чланови секте су - “друге овце”. Њима припада рај на земљи, али под условом да прилежно шире јеховистичку литературу, да често и успешно обилазе станове и врбују нове чланове. Зато вам они на улици не нуде своје брошуре тек тако, без разлога. Јеховисти верују да ће тиме заслужити рај. Па, пре него што узмете или купите неку књижицу од њих, ви размислите – да ли треба подржати те људе у заблуди да ће их Господ спасити на такав “механички” начин. И запамтите, јеховисти чврсто верују да ће сви који не приступе секти након њихове проповеди – бити осуђени на смрт.

Но, ако си ти био сасвим примерен јеховиста у току многих година, а потом је твој ентузијазам спласнуо, ипак су онда твоја дела рђава и нико ти не може гарантовати да ћеш бити спасен. Јеховистички концепт “спасења” са разним, мањим или већим изменама, копирале су многе друге секте. Можда је једна добра страна Јеховиних сведока то што, када се њихово лажно пророчанство о крају света не оствари, они не покушавају да га остваре својим силама (као што то покушавају “Велико бело братство” или “Аум Шинриќјо”) – него “крај света” пребацују на неки други датум.

ПАЖЊА – ТОТАЛИТАРНА СЕКТА

Истицање сопствене праведности и изузетности заузима најважније место у агитацији Јеховиних сведока. Изабраништво и изузетност јеховиста стално се потенцира, а све што може поколебати чланове секте у том уверењу, мора бити уклоњено из њиховог видокруга.

У томе руководство секте види свој главни задатак. Резултат – члан секте губи способност критичког мишљења и постаје потпуно завистан од старешина и “руководећег тела”. Тако се служење Богу неприметно замењује служењем безличном “руководећем телу”, које поседује апсолутну власт, јер је тако, наводно, наредио Христос. “Руководеће тело” за јеховисте представља једини ауторитет. Његово тумачење Светог Писма је једино тачно. Његове одлуке се морају извршавати беспоговорно.

Сви који су смогли снаге и храбрости да напусте секту Јеховиних сведока, сведоче: од првог дана дружења са јеховистима, лаковерне људе очекује не изучавање Библије, не молитва и не искуство праведног живота, него програм бездушнoг испирања мозга, упакован, како се то у Америци иначе ради, у привлачну амбалажу.

По завршетку програма, нови члан секте заборавља своје животне планове, занемарује породичне обавезе, губи жељу за учењем. Да ли смо свесни тога када пристајемо да дођемо на кружок за изучавање Библије?

Пре него што се упутите на скуп Јеховиних сведока, станите мало и размислите! Јехова о коме учи Друштво Куле стражаре и Исус о коме они сведоче – нису Бог Јахве и Господ Исус Христос Библије. Не треба се обмањивати!

Секта се интересује за нас не зато да би нас научила да се молимо и испуњавамо Божије заповести, и не зато да би нам показала пут ка спасењу и дала нам снаге да идемо тим путем.

Секта се интересује за сваког од нас само зато што жели да нас држи у потпуној потчињености као своје агитаторе, скупљаче прилога и бесплатну радну снагу.

Свето Писмо и искуство Цркве сведоче о неупоредиво узвишенијем предназначењу човека. Ако желите да ступите на пут духовног живота, не тражите увозне варијанте духовности, него “стојте и држите предање” (2. Сол. 2, 15). Предање ваше Православне Цркве.

ИНФОРМАТИВНИ ЦЕНТАР “СВЕШТЕНОМУЧЕНИКА ИРИНЕЈА ЛИОНСКОГ”, МОСКВА

СА РУСКОГ: РОДОЉУБ ЛАЗИЋ

ГРУПА АУТОРА

БИБЛИЈА БЕЗ БОГА ХРИШЋАНСТВО БЕЗ ЦРКВЕ

ИЗДАЈЕ: СВЕТИГОРА – ИЗДАВАЧКА УСТАНОВА МИТРОПОЛИЈЕ ЦРНОГОРСКО – ПРИМОРСКЕ, ЦЕТИЊЕ 1997.